

EDWARD WESTON
LA MATÈRIA DE LES FORMES

KBr Fundación MAPFRE

KBr Fundación MAPFRE

EDWARD WESTON

LA MATÈRIA DE LES FORMES

Comissari: Sergio Mah

Dates: Del 12 de juny al 31 d'agost

Seu: KBr Fundación MAPFRE

Imatges en alta resolució:

<https://noticias.fundacionmapfre.org/media/2025/05/IMAGENES-PRENSA-EDWARD-WESTON.zip>

Exposició organitzada amb el suport del Center for Creative Photography de la Universitat d'Arizona, Tucson.

Aquesta exposició forma part de la secció oficial del Festival PHotoESPAÑA

Comunicació Fundación MAPFRE

Alejandra Fernández

+34 690 04 91 12

alejandra@fundacionmapfre.org

Imatge de la portada:

Nu

1936

Còpia de plata en gelatina

Center for Creative Photography, The University of Arizona. Donació de la Successió d'A. Richard Diebold, Jr.

© Center for Creative Photography, Arizona Board of Regents

DESTACAT

Fundación MAPFRE presenta l'exposició *Edward Weston. La matèria de les formes*, dedicada a les més de cinc dècades de trajectòria d'aquest artista nord-americà, una de les figures més rellevants de la fotografia moderna. A més, mitjançant l'obra del mateix artista, l'exposició pretén oferir una reflexió pedagògica sobre la història del mitjà i la seva rellevància com a disciplina estètica i perceptiva, al marge de les arts plàstiques més tradicionals; en concret, la pintura.

CLAUS

L'emancipació de la fotografia. Edward Weston va ser un dels pioners, juntament amb Alfred Stieglitz i Paul Strand, en la defensa de l'emancipació de la fotografia d'altres disciplines artístiques. En aquest sentit, la seva obra resulta imprescindible per comprendre la capacitat estètica i perceptiva del mitjà en els seus inicis. Aquesta capacitat permet que la fotografia expressi qualitats estètiques com la bellesa, el dolor o la lletjor al mateix nivell que ho fan la pintura o l'escultura.

La figuració i l'abstracció. El domini tècnic del mitjà fotogràfic porta Weston a un formalisme on l'enquadrament es converteix en un dels elements més rellevants de la seva obra. En aquest sentit, elimina qualsevol aspecte anecdòtic i se centra en el motiu que li interessa, i ho fa amb tal realisme i amb tal exaltació del caràcter bidimensional de la fotografia que acaba obtenint com a resultat una imatge abstracta. D'aquesta manera, l'artista mostra que la figuració i l'abstracció no s'eximeixen l'una a l'altra, sinó que són perfectament compatibles.

Pebrot núm. 30. Edward Weston va fer aquesta fotografia, una de les més representatives de tota la seva trajectòria, a principis d'agost del 1930. No era la primera vegada que fotografiava una hortalissa, tampoc un pebrot. El mateix artista es va pronunciar sobre aquesta imatge: «És un clàssic plenament satisfactori: un pebrot, però més que un pebrot. És abstracte, en el sentit que existeix completament al marge del tema. No té atributs psicològics, no desperta emocions humanes: aquest nou pebrot ens porta més enllà del món que coneixem en la ment conscient.» A la llum d'aquesta fotografia i de les paraules de l'artista, es pot distingir el caràcter innovador de la seva obra, que va transcendir no només la fotografia moderna nord-americana, sinó també la fotografia europea.

BIOGRAFIA

Edward Weston neix el 24 de març de 1886 a Highland Park, a l'estat d'Illinois. Amb tan sols setze anys, el seu pare li regala una càmera i fa les seves primeres fotografies als parcs de Chicago. El 1906 es trasllada a viure a Califòrnia i publica la seva primera fotografia. El 1911 munta el seu propi estudi fotogràfic a Tropic i, de seguida, comença a presentar les seves primeres imatges en diferents salons fotogràfics nacionals i internacionals, amb les quals obté nombrosos premis. Participa en la creació del club The Camera Pictorialists of Los Angeles. Pocs anys després, fa els seus primers experiments amb angles abstractes i variacions de la llum.

El 1923 viatja a Ciutat de Mèxic, acompanyat del seu fill Chandler i de Tina Modotti, on obre un estudi. El 1927 completa una sèrie de nus de gran rellevància i una part dels seus diaris es publica a la revista *Creative Art*. Dos anys més tard, munta el seu estudi fotogràfic a Carmel.

El 1934 fotografia per primera vegada a les dunes d'Oceano, a Califòrnia, i l'any següent fa la que probablement és la seva fotografia més cèlebre: un nu de qui serà la seva segona esposa, Charis Wilson. El 1937 rep una beca Guggenheim, la primera que es concedeix a un fotògraf.

El 1941 li proposen il·lustrar *Fulles d'herba*, de Walt Whitman, i amb motiu d'aquest encàrrec emprèn un viatge per tot el país fins que es veu obligat a interrompre'l el 7 de desembre per l'atac a Pearl Harbor. El 1945 és diagnosticat de Parkinson i l'any següent s'inaugura la seva retrospectiva al Museum of Modern Art (MoMA) de Nova York, on s'exposen un total de 250 fotografies seves, i el seu fill Col es trasllada a Carmel per convertir-se en el seu ajudant i impressor. El 1948, davant l'avenç de la seva malaltia, Weston fa la seva última fotografia a Point Llops. Durant els anys següents es publiquen diversos llibres amb les seves obres i s'inaugura una exposició retrospectiva al Musée d'Art Moderne de París. Mor l'1 de gener de 1958 a Wildcat Hill i escampen les seves cendres a l'actual Weston Beach, a Point Llops.

L'EXPOSICIÓ

L'obra de Weston, fortament vinculada al paisatge i a la història cultural nord-americana, en la seva extrema simplicitat i originalitat, revela una perspectiva única en el procés de consolidació de la fotografia com a mitjà artístic i el seu rellevant paper en el context de la modernitat en les arts visuals. L'exposició *Edward Weston. La matèria de les formes* està concebuda com una antologia que recorre les diferents fases de la producció fotogràfica de l'artista. Des del seu interès inicial pels plantejaments pictorialistes fins a la seva consolidació com una de les figures centrals en l'afirmació del valor poètic i especulatiu de la fotografia directa. Pioner en l'ús d'un estil fotogràfic modern, la seva obra es caracteritza per l'ús d'una càmera de gran format, que li permet oferir imatges en blanc i negre ricament detallades i d'una nitidesa extraordinària. El seu domini de la tècnica, juntament amb el seu amor per la natura i la forma, el van portar a desenvolupar una producció fotogràfica en la qual destaquen imatges icòniques de natures mortes, nus, paisatges i retrats. Com a cofundador del col·lectiu de fotògrafs Grup f/64, les seves imatges són clau per comprendre la nova estètica i el nou estil de vida nord-americà que sorgeix als Estats Units d'entreguerres.

La mostra, agrupada en set seccions i comissariada per Sérgio Mah, està formada per unes 200 fotografies i una gran quantitat de material documental. El recorregut expositiu es concep com una mirada europea al llegat de la fotografia moderna nord-americana. Un contrapunt estètic i conceptual davant la fotografia moderna que emergeix a Europa amb les primeres avantguardes del segle xx.

1.

Edward Weston es va iniciar molt aviat en el mitjà, gràcies a una càmera Kodak Bulls-Eye núm. 2 que li va regalar el seu pare quan tenia tan sols setze anys. Tot i ser pràcticament autodidacta, el 1911 va obrir el seu primer establiment fotogràfic en un suburbi de Los Angeles. Els seus primers treballs revelen la influència de l'ambient pictorialista de l'època: vistes impressionistes i temes pastorals amb enfocaments suaus o lleugerament borrosos, escenificacions i postures expressives.

Pròleg a una primavera Trista
1920

Còpia de platí

Center for Creative Photography, The University of Arizona. Johan Hagemeyer Collection / Adquisició
© Center for Creative Photography, Arizona Board of Regents

2.

La insatisfacció de Weston amb aquest enfocament artístic de la fotografia, que busca assimilar-se a la pintura, coincideix amb l'aparició d'altres fotògrafs amb idees similars, com Alfred Stieglitz o Paul Strand, als qui coneix el 1922 a Nova York. El 1923 embarca rumb a Mèxic acompanyat d'un dels seus fills i de la fotògrafa Tina Modotti. Allà hi troba un veritable renaixement de les arts i la cultura, i es relaciona amb artistes com Diego Rivera, Frida Kahlo i Rafael Sala. Expandeix el seu horitzó visual i aborda nous temes, fotografia objectes, figures i motius allunyats del seu context original, convertint-los en elements suggestius i extraordinaris. És aleshores quan s'adona que el veritable art fotogràfic és intuïtiu i immediat, que l'eliminació de tot el que és accessori constitueix l'essència del seu talent creatiu.

Janitzio, Mèxic

1926

Còpia de plata en gelatina

Center for Creative Photography, The University of Arizona. Edward Weston Archive / Donació dels hereus d'Edward Weston

© Center for Creative Photography, Arizona Board of Regents

3.

A partir del 1927, influït per l'humanisme de Walt Whitman i la seva obra *Fulles d'herba*, se sent atret, en paraules de Sérgio Mah, per «l'extraordinarietat de la banalitat». Fruïtes, petxines o vegetals es converteixen en protagonistes de les seves obres, i fa una de les seves fotografies més cèlebres: un vàter, un objecte insòlit com a tema artístic, amb el títol *Excusat*. En aquestes imatges, Weston accentua la bidimensionalitat dels motius, ja que és una de les característiques de la fotografia que més li interessien. Cerca els detalls com a manera de fragmentar, aïllar i aproximar l'objecte fotografiat eliminant el sentit de profunditat, una tècnica particularment notòria en les natures mortes amb fons foscos, com és el cas de les seves fotografies de pebrots.

Excusado, Mèxic

Octubre del 1925

Còpia de plata en gelatina

Center for Creative Photography, The University of Arizona. Edward Weston Archive

© Center for Creative Photography, Arizona Board of Regents

4.

A partir del 1926, després d'haver marxat de Mèxic, Weston fotografia diversos conjunts de nus. En aquests nus, la mirada del fotògraf varia en funció del model. En alguns casos, l'enquadrament és ampli i mostra fins i tot el rostre, mentre que en d'altres la mirada és més segmentada i se centra en parts del cos com a manera de retallar i accentuar les formes dins de l'enquadrament. Cal reconèixer que l'erotisme és una qualitat present en algunes d'aquestes fotografies. No obstant això, és incorrecte concloure que aquest tipus de mirada preval en la majoria dels nus que va fotografiar. Per sobre de tot, Weston observa el cos com una realitat formal. La bellesa i sensualitat que suggereixen aquests cossos es plasma en el joc de línies, ombres i contorns que ofereixen.

Nu flotant

1939

Còpia de plata en gelatina

Center for Creative Photography, The University of Arizona. Edward Weston Archive

© Center for Creative Photography, Arizona Board of Regents

5.

Des de finals dels anys 20, i durant les dècades següents, el paisatge es converteix en un element central de l'obra de Weston. L'artista fotografia en el desert prop de Palm Springs, a Califòrnia, i també a Nou Mèxic, Arizona i altres zones californianes properes a la seva casa de Carmel. En aquests treballs, l'horitzó i la profunditat dels fons es converteixen en una part estructural de les seves obres: les preses panoràmiques posen de manifest el caràcter sublim del paisatge. És també durant aquest període quan Weston comença a interessar-se pels fenòmens meteorològics com la pluja, la configuració dels núvols o l'aridesa del territori.

Núvols, vall de la Mort

1939

Còpia de plata en gelatina

Center for Creative Photography, The University of Arizona. Edward Weston Archive

© Center for Creative Photography, Arizona Board of Regents

6.

Amb els anys, el treball de Weston va anar adquirint cada vegada més una pàtina «densa i malenconiosa», un aspecte que s'accentua a causa de les tonalitats que adquireixen les imatges. Aquesta característica es posa especialment de manifest en les fotografies que va fer el 1941 per il·lustrar *Fulles d'herba*, un projecte per al qual va viatjar per bona part dels Estats Units durant prop de dos anys. Destaquen les imatges que va captar als cementiris de Louisiana i Geòrgia, així com les d'edificis abandonats, destruïts i cremats on predomina l'interès pels aspectes formals i en les quals ja s'aprecia un comentari crític i desil·lusionat sobre la realitat i la societat nord-americana.

Crescent Beach, costa meridional

1939

Còpia de plata muntada sobre suport

The Huntington Library, Art Museum, and Botanical Gardens

© Center for Creative Photography, Arizona Board of Regents

7.

Als voltants de Point Llops, a Califòrnia, es trobava la cabanya de fusta construïda pel seu fill Neil a Wildcat Hill, on Weston es trasllada el 1938. En aquesta zona de Califòrnia, l'artista troba la natura salvatge que havia buscat en llocs allunyats. Les seves imatges d'aquest període denoten una menor rigidesa compositiva i formal i mostren els cicles de la natura del territori, la bellesa salvatge, els arbres, les pedres i els paisatges rocosos que semblen sorgir i romandre en un temps que es troba aturat. Aquestes imatges expressen certa malenconia i solitud, alhora que permeten a l'espectador redescobrir la natura en tota la seva esplendor.

Soca arrossegada per les onades, Crescent Beach
1937

Còpia de plata en gelatina

Center for Creative Photography, The University of Arizona. Edward Weston Archive

© Center for Creative Photography, Arizona Board of Regents

CATÀLEG

El catàleg que acompanya aquesta mostra reproduceix totes les fotografies exposades. A més, compta amb assajos de Sérgio Mah, el seu comissari, de Rebecca Senf, que parla sobre la relació de l'artista amb Mèxic, i de Jason Weems, que se centra en els paisatges i les fotografies d'hortalisses de Weston. També inclou una sèrie de reflexions del mateix artista entorn de la fotografia tretes dels seus diaris.

La publicació del catàleg, editat en castellà i català per Fundación MAPFRE, compta també amb una coedició en italià publicada per Dario Cimorelli Editore.

INFORMACIÓ PRÀCTICA

Centre de Fotografia KBr
Avinguda del Litoral, núm. 30 - 08005 Barcelona
Telèfon: +34 93 272 31 80
infokbr@fundacionmapfre.org

HORARI GENERAL

1 d'abril - 30 de setembre

Dilluns (excepte festius): tancat.

De dimarts a diumenge (i festius): de les 11 a les 20 h.

Darrer accés: 30 minuts abans del tancament.

La sala es comença a desocupar 10 minuts abans del tancament.

AUDIOGUIES:

Disponibles en castellà, anglès i català. Format en línia, accessible amb el mòbil.

Disponible també en dispositiu auditiu, que es pot obtenir a la sala (segons disponibilitat).